

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 739

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 23 septembrie 2016

SUMAR

Pagina

REPUBLICĂRI

Legea nr. 273/2004 privind procedura adopției 2-16

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 273/2004 privind procedura adopției*)

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Următoarele principii trebuie respectate în mod obligatoriu în cursul procedurii adopției:

- a) principiul interesului superior al copilului;
- b) principiul creșterii și educării copilului într-un mediu familial;
- c) principiul continuității în educarea copilului, ținându-se seama de originea sa etnică, culturală și lingvistică;
- d) principiul informării copilului și luării în considerare a opiniei acestuia în raport cu vârsta și gradul său de maturitate;
- e) principiul celerității în îndeplinirea oricăror acte referitoare la procedura adopției;
- f) principiul garantării confidențialității în ceea ce privește datele de identificare ale adoptatorului sau, după caz, ale familiei adoptatoare, precum și în ceea ce privește identitatea părinților firești.

Art. 2. — În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) *adoptat* — persoana care a fost sau urmează să fie adoptată, în condițiile prezentei legi;
- b) *adoptator* — persoana care a adoptat sau dorește să adopte, în condițiile prezentei legi;
- c) *adopție internă* — adopția în care atât adoptatorul sau familia adoptatoare, cât și adoptatul au reședința obișnuită în România;
- d) *adopție internațională* — adopția în care adoptatorul sau familia adoptatoare și copilul ce urmează să fie adoptat au reședința obișnuită în state diferite, iar, în urma încuviințării adopției, copilul urmează să aibă aceeași reședință obișnuită cu cea a adoptatorului;
- e) *atestat* — documentul eliberat, în condițiile prezentei legi, care certifică existența abilităților parentale ale solicitantului, precum și îndeplinirea garanțiilor morale și condițiilor materiale necesare creșterii, educării și dezvoltării armonioase a copilului;
- f) *Convenția de la Haga* — Convenția asupra protecției copiilor și cooperării în materia adopției internaționale, încheiată la Haga la 29 mai 1993 și ratificată de România prin Legea nr. 84/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 din 21 octombrie 1994, cu modificările ulterioare;

g) *copil* — persoana care nu a împlinit vârsta de 18 ani sau nu a dobândit capacitate deplină de exercițiu, în condițiile legii;

h) *direcția* — direcția generală de asistență socială și protecția copilului, instituție publică, cu personalitate juridică, înființată în subordinea consiliilor județene, respectiv consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, în condițiile legii;

i) *familie adoptatoare* — soțul și soția care au adoptat sau doresc să adopte, în condițiile prezentei legi;

j) *familie* — părinții și copiii aflați în întreținerea acestora;

k) *familie extinsă* — rudele copilului până la gradul al patrulea inclusiv;

l) *familie substitutivă* — persoanele, altele decât cele care aparțin familiei extinse, care, în condițiile legii, asigură creșterea și îngrijirea copilului;

m) *Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție — A.N.P.D.C.A.**) — organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, înființat prin reorganizarea Comitetului Român pentru Adopții***)*, cu atribuții de supraveghere și coordonare a activităților referitoare la adopție;

n) *părinte firesc* — persoana față de care copilul are stabilită filiația firească, în condițiile legii;

o) *planul individualizat de protecție* — documentul prin care se realizează planificarea serviciilor, prestațiilor și măsurilor de protecție specială a copilului, pe baza evaluării psihosociale a acestuia și a familiei sale, în vederea integrării copilului care a fost separat de familia sa într-un mediu familial stabil permanent, în cel mai scurt timp posibil;

p) *stat primitor* — statul în care are reședința obișnuită adoptatorul sau familia adoptatoare, în cazul adopției internaționale, și în care se deplasează adoptatul în urma încuviințării adopției.

Art. 3. — În înțelesul prezentei legi, prin *reședință obișnuită în România a adoptatorului/familiei adoptatoare* se înțelege situația:

- a) cetățenilor români sau cetățenilor români cu multiplă cetățenie, după caz, care au domiciliul în România, care au locuit efectiv și continuu pe teritoriul României în ultimele 6 luni anterioare depunerii cererii de atestare; la stabilirea continuității nu sunt considerate întreruperi absențele temporare care nu depășesc 3 luni și nici cele determinate de șederea pe teritorii

*) Republicată în temeiul dispozițiilor art. X din Legea nr. 57/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2004 privind procedura adopției, precum și a altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 283 din 14 aprilie 2016, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 273/2004 privind procedura adopției a mai fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 19 aprilie 2012 și a mai fost modificată și completată prin:

— Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, cu modificările și completările ulterioare;

— Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, cu modificările ulterioare.

**) A se vedea art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2014 privind adoptarea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 21 martie 2014, aprobată prin Legea nr. 145/2015.

***) Comitetul Român pentru Adopții a fost înființat prin art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/1997 cu privire la regimul juridic al adopției, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/1998, cu modificările ulterioare, abrogată prin Legea nr. 273/2004. În anul 2004, prin Legea nr. 273/2004, la art. 3 lit. m) era definit termenul Oficiu — organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, înființat prin reorganizarea Comitetului Român pentru Adopții. Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2014 privind adoptarea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată prin Legea nr. 145/2015, se înființează Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, prin preluarea activității din domeniul protecției copilului de la Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice și din domeniul adopțiilor de la Oficiul Român pentru Adopții.

altui stat ca urmare a existenței unor contracte de muncă impuse de derularea unor activități desfășurate în interesul statului român, precum și ca urmare a unor obligații internaționale asumate de România;

b) cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene/Spațiului Economic European sau străinilor care au drept de rezidență permanentă ori, după caz, drept de ședere permanentă pe teritoriul României.

Art. 4. — În înțelesul prezentei legi, prin *reședință obișnuită în România a copilului* se înțelege situația:

a) copiilor cetățeni români cu domiciliul în România care au locuit efectiv și continuu pe teritoriul României în ultimele 12 luni anterioare introducerii cererii de încuviințare a adopției;

b) copiilor cetățeni ai statelor membre ale Uniunii Europene și ai statelor membre ale Spațiului Economic European sau străini care au drept de rezidență permanentă ori, după caz, drept de ședere permanentă pe teritoriul României și care au locuit în mod efectiv și continuu pe teritoriul României în ultimele 12 luni anterioare introducerii cererii de încuviințare a adopției.

Art. 5. — Pe tot parcursul procedurii de adopție direcția în a cărei rază teritorială domiciliază copilul este obligată să ofere copilului informații și explicații clare și complete, potrivit vârstei și gradului său de maturitate, referitoare la etapele și durata procesului de adopție, la efectele acesteia, precum și la adoptator sau familia adoptatoare și rudele acestora.

CAPITOLUL II

Condiții de fond și condiții vizând exprimarea consimțământului la adopție

Art. 6. — (1) Două persoane nu pot adopta împreună, nici simultan și nici succesiv, cu excepția cazului în care sunt soț și soție.

(2) Cu toate acestea, o nouă adopție poate fi încuviințată atunci când:

a) adoptatorul sau soții adoptatori au decedat; în acest caz, adopția anterioară se consideră desfăcută pe data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de încuviințare a noii adopții;

b) adopția anterioară a încetat din orice alt motiv;

c) copilul adoptat are un singur părinte, necăsătorit, iar acesta se află într-o relație stabilă și conviețuiește cu o persoană de sex opus, necăsătorită, care nu este rudă cu acesta până la gradul al patrulea, și declară prin act autentic notarial că noul adoptator a participat direct și nemijlocit la creșterea și îngrijirea copilului pentru o perioadă neîntreruptă de cel puțin 5 ani.

(3) În situația prevăzută la alin. (2) lit. c), dispozițiile legale privitoare la adopția copilului de către soțul părintelui firesc sau adoptiv, precum și cele privitoare la nume, domiciliu, drepturile și obligațiile dintre părinți și copii, exercitarea autorității părintești, drepturile succesoriale, actele de identitate aplicabile pentru copilul născut în afara căsătoriei cu filiația stabilită față de ambii părinți se aplică în mod corespunzător.

(4) Ori de câte ori prin prezenta lege sau prin alte dispoziții legale se face trimitere la situația copilului adoptat de către soțul părintelui firesc sau adoptiv, trimiterea se consideră a fi făcută și la situația prevăzută la alin. (2) lit. c).

(5) Condiția vizând existența relației stabile și a conviețuirii se verifică de către instanța judecătorească investită cu judecarea cererii privind încuviințarea adopției și poate fi dovedită cu orice mijloc de probă.

Art. 7. — (1) Persoana care a fost condamnată definitiv pentru o infracțiune contra persoanei sau contra familiei, săvârșită cu intenție, precum și pentru infracțiunea de

pornografie infantilă și infracțiuni privind traficul de droguri sau precursori nu poate adopta.

(2) Persoana ori familia al cărei copil beneficiază de o măsură de protecție specială sau care este decăzută din drepturile părintești nu poate adopta.

(3) Interdicția se aplică și persoanelor care doresc să adopte singure, ai căror soți sunt bolnavi psihic, au handicap mintal sau se găsesc în una dintre situațiile prevăzute la alin. (1) și (2).

(4) Copilul din afara căsătoriei, recunoscut de tată pe cale administrativă, precum și copilul a cărui paternitate a fost stabilită prin hotărâre judecătorească prin care s-a luat act de recunoașterea de către tată sau care consfințește învoiala părților, fără a se fi cercetat temeinicia cererii, pot fi adoptați de către soția tatălui numai dacă filiația este confirmată prin rezultatul expertizei realizate prin metoda serologică ADN.

(5) În cazul adopției copilului de către soția celui care a recunoscut copilul născut în afara căsătoriei, instanța judecătorească va admite cererea de încuviințare a adopției numai dacă paternitatea este confirmată prin rezultatul expertizei filiației prevăzute la alin. (4). Cheltuielile determinate de efectuarea expertizei sunt suportate de către adoptator. În situația în care adoptatorul nu dispune de resursele financiare necesare, acestea vor fi suportate din bugetul de stat.

Art. 8. — (1) Instanța judecătorească poate trece peste refuzul părinților firești sau, după caz, al tutorelui de a consimți la adopția copilului dacă se dovedește, prin orice mijloc de probă, că aceștia refuză în mod abuziv să își dea consimțământul la adopție și instanța apreciază că adopția este în interesul superior al copilului, ținând seama și de opinia acestuia dată în condițiile legii, cu motivarea expresă a hotărârii în această privință.

(2) Se poate considera refuz abuziv de a consimți la adopție și situația în care, deși legal citați, părinții firești sau, după caz, tutorele nu se prezintă la două termene consecutive fixate pentru exprimarea consimțământului.

(3) Consimțământul la adopție nu poate fi exprimat în locul părinților firești/tutorelui copilului de către curator, mandatar sau o altă persoană împuternicită în acest sens.

(4) În mod excepțional, în situația în care unul dintre părinții firești, deși au fost realizate demersuri suficiente, nu a putut fi găsit pentru exprimarea consimțământului, consimțământul celuilalt părinte este îndestulător. Când ambii părinți se află în această situație, adopția se poate încheia fără consimțământul lor.

(5) Instanța poate încuviința luarea consimțământului la locuința celui chemat să exprime consimțământul, printr-un judecător delegat, dacă partea, din motive temeinice, este împiedicată să se prezinte în fața instanței.

(6) Persoana care locuiește în circumscripția altei instanțe, în cazul prevăzut la alin. (5), își exprimă consimțământul prin comisie rogatorie.

Art. 9. — Părinții firești ai copilului sau, după caz, tutorele acestuia trebuie să consimtă la adopție în mod liber și necondiționat, numai după ce li s-au explicat, într-un limbaj accesibil, consecințele exprimării consimțământului și asupra încetării legăturilor de rudenie ale copilului cu familia sa de origine, ca urmare a încuviințării adopției. Obligația de a asigura consilierea și informarea înaintea exprimării consimțământului la adopție îi revine direcției în a cărei rază teritorială locuiesc în fapt părinții firești sau, după caz, tutorele, direcția realizând și un raport în acest sens. Raportul se comunică direcției de la

domiciliul copilului, în termen de 15 zile lucrătoare de la solicitarea acesteia.

Art. 10. — În situația prevăzută la art. 8 alin. (4), direcția în a cărei rază teritorială domiciliază copilul are obligația întocmirii unui raport cu privire la îndeplinirea demersurilor pentru găsirea părinților firești. Raportul se anexează cererii de deschidere a procedurii adopției.

Art. 11. — Nu poate fi adoptat copilul ai cărui părinți firești nu au împlinit 14 ani.

Art. 12. — Părintele minor care a împlinit 14 ani își exprimă consimțământul asistat de către ocrotitorul său legal.

Art. 13. — (1) Adoptatorul sau familia adoptatoare trebuie să îndeplinească garanțiile morale, precum și condițiile materiale necesare creșterii, educării și dezvoltării armonioase a copilului.

(2) Îndeplinirea garanțiilor și condițiilor prevăzute la alin. (1), precum și existența abilităților parentale se certifică de către autoritățile competente prin eliberarea atestatului prevăzut la art. 18 alin. (5), cu ocazia evaluării realizate potrivit prevederilor prezentei legi.

Art. 14. — (1) Consimțământul părinților firești sau, după caz, al tutorelui se dă în fața instanței judecătorești odată cu soluționarea cererii de deschidere a procedurii adopției.

(2) În cazul adopției copilului de către soțul părintelui său, consimțământul părintelui firesc se dă în fața instanței judecătorești odată cu soluționarea cererii de încuviințare a adopției.

(3) Odată cu solicitarea consimțământului prevăzut la alin. (1) și (2), instanța solicită direcției raportul de consiliere și informare care confirmă îndeplinirea obligației prevăzute la art. 9.

Art. 15. — (1) Consimțământul la adopție al copilului care a împlinit vârsta de 10 ani se dă în fața instanței judecătorești, în fața încuviințării adopției.

(2) Adopția nu va putea fi încuviințată fără consimțământul copilului care a împlinit vârsta de 10 ani.

(3) Anterior exprimării consimțământului, direcția în a cărei rază teritorială domiciliază copilul care a împlinit vârsta de 10 ani îl va sfătui și informa pe acesta, ținând seama de vârsta și de maturitatea sa, în special asupra consecințelor adopției și ale consimțământului său la adopție, și va întocmi un raport în acest sens.

Art. 16. — Consimțământul adoptatorului sau familiei adoptatoare se dă în fața instanței judecătorești odată cu soluționarea cererii de încuviințare a adopției.

Art. 17. — În cazul adopției persoanei care a dobândit capacitatea deplină de exercițiu, consimțământul adoptatorului sau familiei adoptatoare, precum și cel al adoptatului se exprimă în fața instanței judecătorești. Consimțământul părinților firești nu este necesar.

CAPITOLUL III

Procedura adopției interne

SECȚIUNEA 1

Evaluarea adoptatorului sau a familiei adoptatoare în vederea obținerii atestatului

Art. 18. — (1) Evaluarea adoptatorului sau a familiei adoptatoare reprezintă procesul prin care se realizează identificarea abilităților parentale, se analizează îndeplinirea garanțiilor morale și a condițiilor materiale ale adoptatorului sau familiei adoptatoare, precum și pregătirea acestora pentru asumarea, în cunoștință de cauză, a rolului de părinte.

(2) Odată cu evaluarea prevăzută la alin. (1) vor fi analizate și caracteristicile psihologice, sociale și medicale ale celorlalți membri ai familiei sau altor persoane care locuiesc împreună cu solicitantul, precum și opinia acestora cu privire la adopție.

(3) Evaluarea se realizează pe baza solicitării adoptatorului sau familiei adoptatoare de către direcția de la domiciliul acestora sau de către organismele private autorizate să desfășoare activități în cadrul procedurii adopției interne și trebuie să aibă în vedere:

a) personalitatea și starea sănătății adoptatorului sau familiei adoptatoare, viața familială, condițiile de locuit, aptitudinea de creștere și educare a unui copil;

b) situația economică a persoanei/familiei, analizată din perspectiva surselor de venit, a continuității acestora, precum și a cheltuielilor persoanei/familiei;

c) motivele pentru care adoptatorul sau familia adoptatoare dorește să adopte;

d) motivele pentru care, în cazul în care numai unul dintre cei 2 soți solicită să adopte un copil, celălalt soț nu se asociază la cerere;

e) impedimente de orice natură relevante pentru capacitatea de a adopta.

(4) Organismele private autorizate să desfășoare activități în cadrul procedurii adopției interne, prevăzute la alin. (3), au obligația de a încheia protocol de colaborare cu direcția în a cărei rază teritorială își desfășoară activitatea.

(5) În cazul unui rezultat favorabil al evaluării, direcția în a cărei rază teritorială își are domiciliul adoptatorul sau familia adoptatoare eliberează atestatul de persoană sau familie aptă să adopte, care se constituie ca anexă la dispoziția directorului general/executiv al direcției. În situația în care soții familiei adoptatoare și-au stabilit domiciliul diferite, atestatul se eliberează de către direcția de la domiciliul unuia dintre soți, în funcție de opțiunea acestora.

(6) Modelul-cadru al atestatului de persoană sau familie aptă să adopte, precum și modelul și conținutul unor formulare, instrumente și documente utilizate în procedura adopției se aprobă prin decizia președintelui A.N.P.D.C.A.

(7) Atestatul eliberat de direcția în a cărei rază teritorială domiciliază adoptatorul sau familia adoptatoare este valabil pentru o perioadă de 2 ani. Valabilitatea acestui atestat se prelungește de drept până la încuviințarea adopției, în situația în care:

a) a fost introdusă pe rolul instanței judecătorești cererea de încuviințare a adopției copilului aflat în plasament de cel puțin un an;

b) a fost introdusă pe rolul instanței judecătorești cererea de încredințare în vederea adopției;

c) persoana/familia atestată are deja încredințați, în vederea adopției, unul sau mai mulți copii.

(8) Pe durata de valabilitate a atestatului, adoptatorul sau familia adoptatoare are obligația de a informa direcția cu privire la orice schimbare intervenită în situația sa sociopsihomedicală, anexând, după caz, acte doveditoare.

(9) Valabilitatea atestatului se prelungește la solicitarea persoanei/familiei, prin dispoziția directorului general/executiv al direcției, până la încuviințarea adopției, în situația în care s-a finalizat procedura de potrivire și a fost întocmit raportul privind potrivirea practică dintre copil și familia adoptatoare.

(10) Atestatul poate fi retras în următoarele situații:

a) în situația în care se constată faptul că persoana/familia adoptatoare a ascuns sau a furnizat informații false cu ocazia realizării evaluării sau pe durata de valabilitate a atestatului;

b) când se constată faptul că nu mai sunt îndeplinite condițiile în baza cărora a fost eliberat atestatul;

c) în situația în care se constată implicarea directă a persoanei/familiei atestate în identificarea unui copil potențial adoptabil; această dispoziție nu se aplică în situația în care se constată că persoana/familia atestată este rudă până la gradul al patrulea cu copilul;

d) la propunerea A.N.P.D.C.A., atunci când constată că eliberarea atestatului a fost în mod vădit netemeinică sau nelegală;

e) la cererea motivată a persoanei sau familiei atestate.

(11) Valabilitatea atestatului încetează de drept:

a) ca urmare a expirării;

b) ca urmare a modificării configurației familiei atestate, prin decesul unuia dintre membrii familiei sau prin divorț;

c) în cazul căsătoriei sau decesului persoanei atestate;

d) după încuviințarea adopției, odată cu rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de încuviințare a adopției, când atestatul și-a produs în integralitate efectele pentru care a fost eliberat.

(12) Parcurgerea etapei de pregătire pentru asumarea în cunoștință de cauză a rolului de părinte nu este necesară în cazul în care persoana sau familia solicită evaluarea în vederea eliberării unui nou atestat ca urmare a încetării valabilității acestuia în condițiile alin. (11) lit. a), b) și d), precum și în cazul persoanelor sau familiilor care solicită evaluarea și care au în plasament de cel puțin un an copilul pe care doresc să îl adopte.

Art. 19. — (1) În situația în care solicitantul locuiește în fapt la adresa de reședință, evaluarea se realizează de către direcția în a cărei rază teritorială își are stabilită reședința sau de către un organism privat autorizat să desfășoare activități în cadrul procedurii adopției interne.

(2) În situația în care soții familiei adoptatoare și-au stabilit domiciliul diferite, evaluarea se realizează de către direcția de la domiciliul soțului unde aceștia locuiesc în fapt sau de către un organism privat autorizat să desfășoare activități în cadrul procedurii adopției interne.

Art. 20. — (1) Rezultatele evaluării prevăzute la art. 18 se consemnează într-un raport final de evaluare a capacității de a adopta a solicitantului, care conține și propunerea privind eliberarea sau neeliberarea atestatului. Raportul se întocmește în maximum 90 de zile de la depunerea cererii de evaluare și se comunică solicitantului.

(2) În cazul unui rezultat favorabil al evaluării, direcția emite dispoziția privind eliberarea atestatului.

(3) În cazul unui rezultat nefavorabil al evaluării, adoptatorul sau familia adoptatoare poate formula contestație în termen de 5 zile lucrătoare de la comunicarea raportului prevăzut la alin. (1).

(4) În cazul în care rezultatul evaluării nu este contestat în termenul prevăzut la alin. (3), direcția emite dispoziția privind neeliberarea atestatului.

Art. 21. — (1) Contestația prevăzută la art. 20 alin. (3) se depune și se înregistrează la direcția competentă să elibereze atestatul, aceasta având obligația ca, în termen de 5 zile lucrătoare de la înregistrarea contestației, să o transmită A.N.P.D.C.A. Contestația se transmite însoțită de copia dosarului persoanei/familiei în cauză și se soluționează în

termen de maximum 30 de zile de la înregistrare de către o comisie constituită prin decizie a președintelui A.N.P.D.C.A.

(2) Comisia prevăzută la alin. (1) este alcătuită din reprezentanți ai A.N.P.D.C.A., ai Colegiului Național al Asistenților Sociali și ai Colegiului Psihologilor din România.

(3) Organizarea și funcționarea comisiei se aprobă prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Art. 22. — (1) În soluționarea contestației, comisia prevăzută la art. 21 alin. (1) analizează documentația transmisă de direcție și poate solicita orice alte date/documente suplimentare relevante pentru soluționarea acesteia de la direcție, contestatar sau de la alte persoane fizice ori juridice.

(2) În situația în care comisia apreciază contestația ca fiind întemeiată, formulează în atenția direcției următoarele recomandări și propuneri:

a) completarea procesului de evaluare cu noi informații sau documente relevante;

b) realizarea unei noi evaluări sociale și/sau psihologice de către cabinete individuale, cabinete asociate sau societăți profesionale care au încheiat convenții cu comisia;

c) eliberarea atestatului în situațiile în care se constată că sunt îndeplinite condițiile legale de eliberare a acestuia și propunerea cuprinsă în raportul prevăzut la art. 20 alin. (1) este în mod vădit netemeinică sau nelegală.

(3) Comisia poate respinge contestația formulată ca fiind nefondată, tardivă sau introdusă de o persoană fără calitate ori neîmputernicită să formuleze contestație.

(4) Rezultatul soluționării contestației se comunică atât direcției, cât și contestatarului.

Art. 23. — (1) În urma comunicării rezultatului soluționării contestației de către comisie, direcția poate decide următoarele:

a) menținerea propunerii formulate în raportul prevăzut la art. 20 alin. (1) și emiterea dispoziției privind neeliberarea atestatului;

b) completarea procesului de evaluare cu noi informații sau documente relevante;

c) realizarea unei noi evaluări sociale și/sau psihologice, în condițiile prevederilor art. 22 alin. (2) lit. b);

d) eliberarea atestatului.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1) lit. b) și c), în emiterea dispoziției privind eliberarea/neeliberarea atestatului se vor lua în considerare concluziile rezultate ca urmare a noilor evaluări sociale sau psihologice realizate.

Art. 24. — În cazul în care se realizează o nouă evaluare în condițiile art. 23 alin. (1) lit. c), costurile implicate de aceasta se suportă de către contestatar.

Art. 25. — Dispoziția privind neacordarea/retragerea atestatului de persoană/familie aptă pentru adopție poate fi atacată, în termen de 15 zile de la data comunicării, la instanța competentă în materia adopției de la domiciliul adoptatorului.

Art. 26. — Obținerea atestatului nu este necesară în următoarele cazuri:

a) pentru adopția persoanei care a dobândit capacitate deplină de exercițiu;

b) pentru adopția copilului de către soțul părintelui firesc sau adoptiv.

Art. 27. — Pe parcursul procesului de evaluare, adoptatorul sau familia adoptatoare este obligată să colaboreze cu specialiștii care realizează evaluarea, refuzul acestora de a participa la toate etapele evaluării constituind motiv pentru formularea propunerii privind neacordarea atestatului.

SECȚIUNEA a 2-a

Deschiderea procedurii adopției

Art. 28. — (1) Planul individualizat de protecție, astfel cum este acesta reglementat de Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, are ca finalitate adopția internă dacă:

a) după instituirea măsurii de protecție specială a trecut un an și părinții firești ai copilului, în grija cărora acesta nu a putut fi lăsat din motive neimputabile părinților, precum și rudele până la gradul al patrulea ale acestuia, care au putut fi găsite, nu realizează niciun demers pentru reintegrarea sau integrarea copilului în familie;

b) după instituirea măsurii de protecție specială au trecut 6 luni și părinții firești ai copilului și rudele până la gradul al patrulea ale acestuia, care au putut fi găsite, nu colaborează cu autoritățile în vederea realizării demersurilor pentru reintegrarea sau integrarea copilului în familie;

c) după instituirea măsurii de protecție specială au trecut 6 luni și părinții și rudele copilului până la gradul al patrulea nu au putut fi găsite;

d) după instituirea măsurii de protecție specială, părinții și rudele copilului până la gradul al patrulea care au putut fi găsite declară în scris că nu doresc să se ocupe de creșterea și îngrijirea copilului și în termen de 30 de zile nu au revenit asupra declarației. Direcția are obligația înregistrării acestor declarații, precum și a celor prin care părinții și rudele până la gradul al patrulea revin asupra declarațiilor inițiale;

e) copilul a fost înregistrat din părinți necunoscuți. În acest caz, adopția ca finalitate a planului individualizat de protecție se stabilește în maximum 30 de zile de la eliberarea certificatului de naștere al acestuia.

(2) În termenele prevăzute la alin. (1) lit. b) și, respectiv, la lit. c), direcția are obligația să facă demersurile necesare identificării și contactării părinților firești/rudelor copilului până la gradul al patrulea, să informeze periodic părinții firești și rudele copilului care au putut fi găsite asupra locului în care se află efectiv copilul, asupra modalităților concrete în care pot menține relații personale cu acesta, precum și asupra demersurilor necesare în vederea reintegrării sau integrării.

(3) Planul individualizat de protecție poate avea ca finalitate adopția și în situația în care părinții și rudele copilului până la gradul al patrulea, care au putut fi găsite, deși nu doresc să se ocupe de creșterea și îngrijirea copilului, refuză să semneze declarația prevăzută la alin. (1) lit. d). În acest caz, direcția întocmește un proces-verbal în care se menționează aceste împrejurări și care se contrasemnează de secretarul/reprezentantul unității administrativ-teritoriale unde locuiesc, în fapt, părinții sau rudele.

Art. 29. — (1) În situația copilului pentru care s-a instituit plasamentul la o rudă până la gradul al patrulea, planul individualizat de protecție poate avea ca finalitate adopția internă, numai în situația în care managerul de caz apreciază că este în interesul copilului deschiderea procedurii adopției.

(2) În situația copiilor care au împlinit vârsta de 14 ani, planul individualizat de protecție poate avea ca finalitate adopția dacă există solicitări de adopție a acestora din partea unor familii/persoane atestate. În situația fraților care nu pot fi separați, dacă unul dintre ei a împlinit vârsta de 14 ani, planul individualizat de protecție poate avea ca finalitate adopția numai dacă există solicitări de adopție a acestora împreună din partea unor familii sau persoane atestate.

Art. 30. — (1) În situația stabilirii adopției ca finalitate a planului individualizat de protecție, managerul de caz are obligația de a informa persoanele alături de care copilul s-a bucurat de viața de familie pentru o perioadă de minimum 6 luni, cu privire la acest demers. Data la care a fost realizată informarea, precum și modalitatea concretă în care s-a realizat aceasta se consemnează într-un proces-verbal.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1), care intenționează să adopte copilul alături de care s-au bucurat de viața de familie pentru o perioadă de minimum 6 luni, au obligația să depună cererea privind eliberarea atestatului în termen de maximum 30 de zile de la data semnării procesului-verbal. Pentru motive obiective, neimputabile solicitantului, la cererea motivată a acestuia, termenul poate fi prelungit cu maximum 10 zile.

(3) Nedepunerea cererii în termenele prevăzute la alin. (2) conduce la pierderea priorității în realizarea potrivirii cu copilul respectiv.

Art. 31. — (1) Dosarul copilului pentru care s-a stabilit adopția internă, ca finalitate a planului individualizat de protecție, se transmite compartimentului de adopții și postadopții din cadrul direcției, în vederea luării în evidență a cazului și sesizării instanței judecătorești de la domiciliul copilului, pentru deschiderea procedurii adopției.

(2) Direcția în a cărei rază teritorială domiciliază copilul va sesiza instanța judecătorească de la domiciliul copilului pentru încuviințarea deschiderii procedurii adopției în termen de 30 de zile de la luarea în evidență a cazului de către compartimentul de adopții și postadopții.

(3) Judecarea cererilor referitoare la deschiderea procedurii adopției copilului se face cu citarea părinților firești ai copilului sau, după caz, a tutorelui și a direcției în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului. În cazul cererilor de deschidere a procedurii adopției în care sunt incidente prevederile art. 8 alin. (4), citarea părinților firești care nu au putut fi găsiți se face prin afișarea citației la ușa instanței și la ultimul domiciliu cunoscut al acestora. Dispozițiile Codului de procedură civilă cu privire la numirea curatorilor în cazul în care se dispune citarea prin publicitate nu sunt aplicabile. Procedura de citare se socotește îndeplinită în a 5-a zi de la afișarea citației.

(4) Comunicarea hotărârii judecătorești în situația în care părinții firești nu au putut fi găsiți se face, pentru aceștia, prin afișare la ușa instanței.

Art. 32. — (1) Încuviințarea deschiderii procedurii adopției se face numai dacă:

a) planul individualizat de protecție are ca finalitate adopția internă;

b) sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 28 sau, după caz, cele prevăzute la art. 29;

c) părinții copilului sau, după caz, tutorele își exprimă consimțământul la adopție, în condițiile legii. Dispozițiile art. 8, precum și prevederile legale care reglementează situațiile speciale privind consimțământul părinților se aplică în mod corespunzător.

(2) Direcția are obligația să facă dovada efectuării corespunzătoare a demersurilor prevăzute la art. 28 alin. (2).

(3) În situația copilului pentru care s-a instituit tutela, încuviințarea deschiderii procedurii adopției se face la solicitarea direcției în a cărei rază teritorială domiciliază copilul, numai dacă instanța constată îndeplinirea condiției prevăzute la alin. (1) lit. c) și apreciază că deschiderea procedurii adopției este în interesul superior al copilului.

(4) În cazul admiterii cererii de deschidere a procedurii adopției, în dispozitivul hotărârii judecătorești se va face mențiune despre constatarea existenței consimțământului ambilor părinți, al unui singur părinte, al tutorelui sau, după caz, despre suplینirea consimțământului în condițiile art. 8 și se va încuviința deschiderea procedurii adopției.

(5) Hotărârea judecătorească definitivă prin care instanța admite cererea direcției produce următoarele efecte:

a) drepturile și obligațiile părintești ale părinților firești sau, după caz, cele exercitate de persoane fizice ori juridice se suspendă și vor fi exercitate de către președintele consiliului județean sau, după caz, de către primarul sectorului municipiului București în a cărui rază teritorială domiciliază copilul;

b) drepturile și obligațiile părintești exercitate la momentul admiterii cererii de către președintele consiliului județean, primarul sectorului municipiului București în a cărui rază teritorială domiciliază copilul sau, după caz, de tutore se mențin.

(6) Efectele hotărârii judecătorești de deschidere a procedurii adopției se mențin până la împlinirea de către copil a vârstei de 14 ani. Prin excepție, efectele hotărârii se prelungesc peste această dată, până la încuviințarea adopției, în cazul copilului pentru care există solicitări de adopție din partea unor familii sau persoane atestate.

(7) În situația fraților care nu pot fi separați, odată cu împlinirea vârstei de 14 ani de către cel puțin unul dintre aceștia, efectele hotărârii judecătorești de deschidere a procedurii adopției încetează de drept pentru frații inseparabili. Prin excepție, efectele hotărârii se prelungesc peste această dată, până la încuviințarea adopției, dacă există solicitări de adopție a respectivilor frați împreună, din partea unor familii sau persoane atestate.

Art. 33. — (1) Dacă, ulterior rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de deschidere a procedurii adopției, dispăre cauza care, potrivit legii, a făcut imposibilă exprimarea de către unul dintre părinți a consimțământului la adopție, împotriva hotărârii se poate face cerere de revizuire.

(2) Cererea de revizuire se poate introduce până la data pronunțării hotărârii de încuviințare a adopției de oricare dintre părinții firești ai copilului sau de către direcția care a solicitat deschiderea procedurii adopției.

(3) Cererea de revizuire se soluționează în camera de consiliu, cu citarea părinților firești, a direcției care a solicitat deschiderea procedurii adopției și, dacă este cazul, a direcției în a cărei rază administrativ-teritorială se află domiciliul adoptatorului sau al familiei adoptatoare. Participarea procurorului este obligatorie.

Art. 34. — (1) Cererea de revizuire suspendă soluționarea cererii de încredințare a copilului în vederea adopției sau, după caz, de încuviințare a adopției, dacă vreuna dintre acestea se află pe rolul instanței judecătorești.

(2) Direcția care a solicitat deschiderea procedurii adopției are obligația de a informa de îndată instanța prevăzută la alin. (1) despre depunerea cererii de revizuire.

(3) Măsura de protecție a copilului sau, după caz, încredințarea în vederea adopției se prelungește de drept pe perioada soluționării revizuirii. Dispozițiile art. 48 sunt aplicabile în mod corespunzător.

(4) Dacă instanța judecătorească dispune revocarea măsurii încredințării, va hotărî, la propunerea direcției generale în a cărei rază administrativ-teritorială se află domiciliul copilului, o măsură provizorie de protecție a copilului, până la soluționarea revizuirii.

Art. 35. — (1) În cazul în care încuviințează cererea de revizuire, instanța va solicita consimțământul părintelui care nu și l-a dat anterior, numai după depunerea de către direcția în a cărei rază teritorială locuiește acesta a unui raport de consiliere și informare în conformitate cu prevederile art. 9.

(2) Efectuarea unei noi anchete sociale care să vizeze situația actuală a părinților firești, precum și potențialul de reintegrare a copilului în familia biologică este obligatorie. Efectuarea anchetei sociale și întocmirea raportului sunt de competența direcției în a cărei rază teritorială locuiește părintele firesc.

(3) Dispozițiile art. 8 sunt aplicabile în mod corespunzător.

Art. 36. — În cazul în care, după suspendarea prevăzută la art. 34, părintele care s-a aflat în imposibilitatea de a-și exprima consimțământul se opune adopției și nu sunt motive pentru aplicarea prevederilor art. 8, cererea de încredințare a copilului în vederea adopției sau, după caz, de încuviințare a adopției se repune pe rol la solicitarea direcției în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului și se respinge.

Art. 37. — Direcția care a solicitat deschiderea procedurii adopției are obligația de a formula de îndată cerere de revizuire sau, după caz, de a solicita suspendarea oricărei proceduri judiciare, precum și a oricărui alt demers privind adopția, dacă ia cunoștință, până la data pronunțării hotărârii de încuviințare a adopției, despre încetarea cauzei care a determinat imposibilitatea părintelui de a-și exprima voința cu privire la adopție.

Art. 38. — Dispozițiile prezentei secțiuni nu sunt aplicabile în cazul adopției copilului de către soțul părintelui firesc sau adoptiv și în cazul adopției persoanei care a dobândit capacitate deplină de exercițiu.

SECȚIUNEA a 3-a

Potrivirea dintre copil și persoana/familia adoptatoare

Art. 39. — (1) Potrivirea este o etapă premergătoare încredințării în vederea adopției prin care se identifică și se selectează persoana/familia atestată ca fiind aptă să adopte, care răspunde nevoilor identificate ale copilului, și se stabilește compatibilitatea dintre copil și persoana/familia adoptatoare.

(2) Potrivirea se realizează acordându-se prioritate rudelor copilului din cadrul familiei extinse și altor persoane alături de care copilul s-a bucurat de viața de familie pentru o perioadă de minimum 6 luni, în măsura în care acest lucru nu contravine interesului său superior. În potrivire se includ numai acele rude și persoane care dețin atestat valabil de persoană/familie adoptatoare.

(3) Persoanele alături de care copilul s-a bucurat de viața de familie sunt: tutorele, asistentul maternal profesionist, persoana/familia de plasament sau, după caz, alte persoane care au conviețuit/conviețuiesc cu copilul, dacă aceștia s-au implicat direct și nemijlocit în îngrijirea și educarea lui, iar copilul a dezvoltat relații de atașament față de ei.

(4) Procesul de potrivire include o componentă inițială și una practică și se realizează de către compartimentul de adopții și postadopții din structura direcției.

Art. 40. — (1) Potrivirea inițială se realizează pentru copiii care au deschisă procedura adopției, aflați în evidența Registrului național pentru adopții, denumit în continuare *R.N.A.*, prin identificarea și selectarea din cadrul acestui registru a tuturor persoanelor/familiiilor atestate care răspund nevoilor fiecărui copil.

(2) Lista persoanelor/famiilor prevăzute la alin. (1) se generează de către R.N.A. și se accesează de către direcția de la domiciliul copilului, pentru continuarea demersurilor de potrivire.

(3) Selecția celei mai potrivite persoane/familii care urmează să parcurgă etapa potrivirii practice se realizează de către compartimentul de adopții și postadopții din structura direcției, numai din lista prevăzută la alin. (2).

Art. 41. — Metodologia de potrivire inițială și practică dintre copil și persoana/familia atestată ca aptă să adopte, precum și criteriile pe baza cărora se realizează potrivirea se elaborează de către A.N.P.D.C.A. și se aprobă prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi*).

Art. 42. — (1) La finalul procedurii de potrivire, compartimentul de adopții și postadopții din cadrul direcției întocmește un raport de potrivire, în care sunt consemnate concluziile referitoare la constatarea compatibilității dintre copil și persoana/familia adoptatoare, precum și propunerea vizând sesizarea instanței judecătorești pentru încredințarea copilului în vederea adopției.

(2) După întocmirea raportului de potrivire, direcția în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului sesizează, în maximum 5 zile, instanța judecătorească pentru încredințarea copilului în vederea adopției.

SECȚIUNEA a 4-a

Încredințarea în vederea adopției

Art. 43. — (1) Adopția nu poate fi încuviințată de către instanța judecătorească decât după ce copilul a fost încredințat pentru o perioadă de 90 de zile persoanei sau familiei care dorește să îl adopte, astfel încât instanța să poată aprecia, în mod rațional, asupra relațiilor de familie care s-ar stabili dacă adopția ar fi încuviințată.

(2) Capacitatea de adaptare, fizică și psihică, a copilului la noul mediu familial va fi analizată în raport cu condițiile de natură socioprofesională, economică, culturală, de limbă, religie și cu orice alte asemenea elemente caracteristice locului în care trăiește copilul în perioada încredințării și care ar putea avea relevanță în aprecierea evoluției ulterioare a acestuia în cazul încuviințării adopției.

Art. 44. — (1) În cazul cererilor de încredințare în vederea adopției, instanța judecătorească se pronunță exclusiv pe baza actelor depuse de direcția în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului, fără citarea părinților.

(2) Încredințarea în vederea adopției se dispune de către instanța judecătorească de la domiciliul copilului, pentru o perioadă de 90 de zile. Odată cu admiterea cererii de încredințare în vederea adopției, instanța se pronunță și asupra încetării măsurii de protecție specială.

(3) Hotărârile prin care se soluționează cererile de încredințare în vederea adopției sunt executorii de la data pronunțării.

(4) Direcția de la domiciliul adoptatorilor are obligația ca, în termen de 5 zile de la punerea în executare a hotărârii prin care s-a dispus încredințarea în vederea adopției, să transmită o

copie a acestei hotărâri autorităților competente să elibereze documentele de călătorie pentru adoptat.

Art. 45. — (1) Încredințarea în vederea adopției nu este necesară în următoarele cazuri:

a) pentru adopția persoanei care a dobândit capacitate deplină de exercițiu;

b) pentru adopția copilului de către soțul părintelui firesc sau adoptiv;

c) pentru adopția copilului pentru care a fost deschisă procedura adopției și acesta se află în plasament la unul dintre soții familiei adoptatoare sau la familia adoptatoare de cel puțin 6 luni;

d) pentru adopția copilului de către tutorele său, dacă au trecut cel puțin 6 luni de la data instituirii tutelei.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) persoana sau familia care dorește să adopte va putea solicita în mod direct instanței judecătorești încuviințarea adopției, în condițiile prezentei legi.

Art. 46. — (1) Pe durata încredințării copilului în vederea adopției, domiciliul acestuia se află la persoana sau familia căreia i-a fost încredințat. Efectuarea actelor obișnuite necesare exercitării drepturilor și îndeplinirii obligațiilor părintești, cu excepția celor care conduc la încheierea unui act juridic, se realizează de către persoana sau familia căreia acesta i-a fost încredințat.

(2) Dreptul de a reprezenta copilul în actele juridice sau, după caz, de a încuviința actele pe care acesta le încheie, precum și dreptul de a administra bunurile copilului se exercită de către președintele consiliului județean sau primarul sectorului municipiului București în a cărui rază teritorială domiciliază persoana sau familia căreia i-a fost încredințat copilul în vederea adopției. Dreptul de administrare poate fi delegat, în mod excepțional, către persoana sau familia căreia i s-a încredințat copilul pentru efectuarea unor acte speciale, în interesul copilului, care vor fi expres menționate în cuprinsul documentului prin care se acordă delegarea.

Art. 47. — (1) În perioada încredințării copilului în vederea adopției, direcția de la domiciliul adoptatorului sau familiei adoptatoare urmărește evoluția copilului și a relațiilor dintre acesta și persoana sau familia căreia i-a fost încredințat, întocmind în acest sens rapoarte bilunare.

(2) La sfârșitul perioadei de încredințare în vederea adopției, direcția întocmește un raport final referitor la evoluția relațiilor dintre copil și adoptatori, pe care îl comunică instanței competente în vederea soluționării cererii de încuviințare a adopției.

(3) În situațiile prevăzute la art. 45 alin. (1) lit. c) și d), direcția are obligația să realizeze un raport cu privire la evoluția relațiilor dintre copil și adoptatori, ce va fi transmis instanței de judecată investite cu soluționarea cererii de încuviințare a adopției.

(4) Cererea de încuviințare a adopției adresată instanței judecătorești prelungește de drept perioada de încredințare până la soluționarea cererii prin hotărâre judecătorească definitivă. Pe această perioadă, dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător.

*) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 579/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 273/2004 privind procedura adopției, pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 233/2012 privind serviciile și activitățile ce pot fi desfășurate de către organismele private române în cadrul procedurii adopției interne, precum și metodologia de autorizare a acestora și pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.441/2004 cu privire la autorizarea organizațiilor private străine de a desfășura activități în domeniul adopției internaționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 623 din 12 august 2016.

Art. 48. — (1) Dacă pe durata perioadei de încredințare în vederea adopției direcția în a cărei rază teritorială domiciliază adoptatorul sau familia adoptatoare constată neadaptarea copilului cu persoana sau familia adoptatoare ori existența oricăror altor motive de natură să împiedice finalizarea procedurii de adopție, sesizează de îndată instanța judecătorească, în vederea revocării sau, după caz, prelungirii măsurii încredințării.

(2) Dispozițiile privind procedura de judecată a cererilor referitoare la încredințare se aplică în mod corespunzător și în cazul cererilor prevăzute la alin. (1). Hotărârea prin care instanța de fond dispune revocarea sau prelungirea încredințării este executorie de drept.

Art. 49. — Dacă, în situația prevăzută la art. 48 alin. (1), instanța judecătorească dispune revocarea măsurii încredințării, se reia procesul de potrivire.

Art. 50. — (1) Adoptatorul sau, opțional, oricare dintre soții familiei adoptatoare, care realizează venituri supuse impozitului pe venit potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, din activități salariale și asimilate acestora sau, după caz, activități independente sau activități agricole, denumit în continuare *persoană îndreptățită*, poate beneficia de un concediu de acomodare cu durata de maximum un an, care include și perioada încredințării copilului în vederea adopției, precum și de o indemnizație lunară, raportată la indicatorul social de referință, în cuantum de 3,4 ISR.

(2) Concediul și indemnizația prevăzute la alin. (1) se acordă pe baza cererii persoanei îndreptățite, la care se anexează certificatul de grefă în baza căruia se execută hotărârea judecătorească de încredințare în vederea adopției, documentul care atestă mutarea copilului la adoptator/familia adoptatoare, înregistrat la direcția în a cărei rază administrativ-teritorială a fost protejat copilul, precum și dovada intrării efective în concediu sau a suspendării activității. Cererea se completează potrivit modelului care se aprobă prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi*).

(3) Drepturile prevăzute la alin. (1) se stabilesc și se acordă începând cu ziua următoare celei în care a fost pusă în executare hotărârea judecătorească de încredințare în vederea adopției.

(4) Persoanele îndreptățite cărora li s-au stabilit drepturile prevăzute la alin. (1) nu pot beneficia, în perioada concediului de acomodare, de drepturile acordate în baza art. 2 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Pe perioada concediului prevăzut la alin. (1), persoana îndreptățită beneficiază de plata contribuției individuale de asigurări sociale de sănătate. Cuantumul contribuției se calculează prin aplicarea cotei procentuale, prevăzută de lege, la valoarea indemnizației acordate.

(6) Fondurile necesare plății indemnizației prevăzute la alin. (1), a contribuției prevăzute la alin. (5), cheltuielile administrative, precum și cele de transmitere a drepturilor se asigură din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice.

(7) Cererea și documentele doveditoare se depun și se înregistrează la agenția pentru plăți și inspecție socială

județeană și a municipiului București în a cărei rază teritorială are domiciliul sau reședința persoana îndreptățită.

(8) Calculul și plata indemnizației, inclusiv a contribuției individuale de asigurări sociale de sănătate, se fac de Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială, prin agențiile pentru plăți și inspecție socială județene și a municipiului București, și se achită, în funcție de opțiunea persoanei îndreptățite, în cont bancar sau la domiciliul acesteia, respectiv la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate.

(9) Procedura de plată a indemnizației care se acordă pe perioada concediului de acomodare se aprobă prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi*).

Art. 51. — Concediul de acomodare și plata indemnizației încetează începând cu ziua următoare celei în care se produce una dintre următoarele situații:

a) a expirat perioada maximă de un an prevăzută pentru concediul de acomodare;

b) la cererea persoanei îndreptățite;

c) copilul a împlinit 18 ani;

d) a avut loc decesul copilului;

e) persoana îndreptățită care urma să adopte în calitate de persoană singură a decedat;

f) a rămas definitivă hotărârea judecătorească privind revocarea încredințării în vederea adopției.

Art. 52. — (1) Concediul de acomodare și plata indemnizației se suspendă începând cu ziua următoare celei în care se produce una dintre următoarele situații:

a) s-a dispus plasamentul copilului în regim de urgență;

b) a fost pusă în executare hotărârea judecătorească privind revocarea încredințării în vederea adopției.

(2) Suspendarea prevăzută la alin. (1) încetează în ziua următoare celei în care a rămas definitivă hotărârea judecătorească prin care s-a dispus revenirea copilului la persoana/familia la care fusese încredințat în vederea adopției sau, după caz, în ziua următoare celei în care a rămas definitivă hotărârea judecătorească prin care s-a dispus respingerea revocării încredințării în vederea adopției.

(3) Reluarea concediului de acomodare și a plății indemnizației aferente suspendate se face la cererea persoanei îndreptățite, începând cu data depunerii acesteia, dacă nu au intervenit situații care să determine încetarea drepturilor.

Art. 53. — (1) Asupra drepturilor prevăzute la art. 50 alin. (1) nu se datorează impozit și nici contribuțiile sociale obligatorii stabilite de lege, cu excepția contribuției de asigurări sociale de sănătate, care se plătește în condițiile art. 50 alin. (5).

(2) Perioada concediului prevăzut la art. 50 alin. (1) constituie perioadă asimilată stagiului de cotizare în vederea stabilirii indemnizațiilor de asigurări sociale de sănătate prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Perioada concediului prevăzut la art. 50 alin. (1) constituie perioadă asimilată stagiului de cotizare și se valorifică pentru obținerea prestațiilor de asigurări sociale, în condițiile prevăzute de Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, și a drepturilor stabilite de Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și

*) A se vedea nota de subsol de la art. 41.

completările ulterioare, precum și în vederea stabilirii drepturilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Pentru perioadele asimilate, la determinarea punctajului lunar al asiguratului, pentru stabilirea prestațiilor de asigurări sociale din sistemul public de pensii se utilizează 25% din câștigul salarial mediu brut lunar din perioadele respective.

(5) Perioada concediului prevăzut la art. 50 alin. (1) constituie vechime în muncă, în serviciu și în specialitate, care se are în vedere la stabilirea drepturilor ce se acordă în raport cu acestea.

(6) În situația în care indemnizația a fost acordată și pe perioada în care s-a dispus încetarea sau suspendarea concediului și a indemnizației prevăzute la art. 50 alin. (1), sumele acordate cu titlu necuvenit se recuperează de la persoana îndreptățită în condiții similare celor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2014 pentru reglementarea unor măsuri privind recuperarea debitelor pentru beneficiile de asistență socială, precum și pentru modificarea art. 101 din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, aprobată cu modificări prin Legea nr. 266/2015, pentru alte beneficii de asistență socială.

Art. 54. — (1) Angajatorii au obligația de a acorda salariatului sau, după caz, salariaților soț și soție care adoptă timp liber pentru efectuarea evaluărilor impuse de obținerea atestatului și realizarea potrivirii practice, fără diminuarea drepturilor salariale, în limita a maximum 40 de ore pe an.

(2) Timpul liber se acordă pe baza cererii solicitantului, la care se anexează calendarul întâlnirilor sau, după caz, programul de vizite, întocmite de direcția competentă.

(3) Nerespectarea de către angajator a prevederilor alin. (1) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 2.500 lei.

(4) Constatarea contravenției prevăzute la alin. (3) și aplicarea amenzii corespunzătoare se fac de către persoanele împuternicite în acest sens din cadrul Inspecției Muncii.

(5) Contravenției prevăzute la alin. (3) îi sunt aplicabile și dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

SECȚIUNEA a 5-a

Încuviințarea adopției

Art. 55. — Încuviințarea adopției este de competența instanțelor judecătorești.

Art. 56. — (1) Cererea de încuviințare a adopției poate fi introdusă direct de către adoptator sau familia adoptatoare, în situația adopției persoanei care a dobândit capacitate deplină de exercițiu, și, în cazul adopției copilului, de către soțul părintelui firesc sau adoptiv. În toate celelalte cazuri cererea de încuviințare a adopției va fi introdusă fie de către adoptator sau familia adoptatoare, fie de către direcția de la domiciliul acestora la sfârșitul perioadei de încredințare în vederea adopției sau, după caz, la împlinirea termenelor prevăzute pentru adopția copilului aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 45 alin. (1) lit. c) și d).

(2) Cererea de încuviințare a adopției este însoțită de următoarele acte:

a) certificatul de naștere al copilului, în copie legalizată;

b) certificatul medical privind starea de sănătate a copilului, eliberat de către unități publice nominalizate de către direcția de sănătate publică;

c) raportul de consiliere a copilului care a împlinit vârsta de 10 ani, în vederea exprimării consimțământului;

d) atestatul valabil al adoptatorului sau familiei adoptatoare;

e) hotărârea judecătorească definitivă de încredințare în vederea adopției;

f) certificatele de naștere ale adoptatorului sau ale soțului și soției din familia adoptatoare, în copie legalizată;

g) certificatul de căsătorie al adoptatorului sau al soților din familia adoptatoare, în copie legalizată;

h) cazierul judiciar al adoptatorului sau, după caz, al fiecărui membru al familiei adoptatoare;

i) certificatul medical privind starea de sănătate a adoptatorului, eliberat de medicul de familie pe lista căruia este înscris;

j) hotărârea judecătorească definitivă de deschidere a procedurii adopției copilului;

k) raportul de consiliere și informare a părinților firești în cazul adopției copilului de către soțul părintelui firesc;

l) documentul care consemnează rezultatul expertizei pentru confirmarea filiației față de tată, realizată prin metoda serologică ADN, în cazul adopției copilului de către soția părintelui firesc atunci când copilul a fost recunoscut de tată pe cale administrativă, precum și în cazul în care paternitatea copilului a fost stabilită prin hotărâre judecătorească prin care s-a luat act de recunoașterea de către tată sau care consfințește învoiala părților, fără a se fi cercetat temeinicia cererii;

m) declarația notarială pe propria răspundere, prevăzută la art. 6 alin. (2) lit. c).

Art. 57. — (1) Judecarea cererilor de încuviințare a adopției se face cu citarea direcției în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului, a direcției care a solicitat deschiderea procedurii adopției și a persoanei ori familiei adoptatoare.

(2) Judecarea cererilor de încuviințare a adopției persoanei care a dobândit capacitate deplină de exercițiu se face cu citarea adoptatorului sau a familiei adoptatoare și a adoptatului, iar judecarea cererilor de încuviințare a adopției copilului de către soțul părintelui firesc sau adoptiv se face cu citarea adoptatorului și a părinților firești ai adoptatului.

(3) Direcția în a cărei rază teritorială domiciliază persoana sau familia adoptatoare va avea obligația de a depune rapoartele finale prevăzute la art. 47 alin. (2) sau, după caz, art. 47 alin. (3), până cel mai târziu cu 5 zile înaintea termenului la care a fost citată pentru judecarea cauzei, precum și, după caz, de a da instanței judecătorești orice relații necesare pentru soluționarea cererii de încuviințare a adopției.

Art. 58. — (1) Instanța poate solicita din nou consimțământul la adopție al părinților firești, dacă există indicii că după data la care consimțământul a devenit irevocabil au intervenit elemente noi, de natură să determine revenirea asupra consimțământului inițial. Direcția care a solicitat deschiderea procedurii adopției are obligația să aducă la cunoștința instanței, prin intermediul direcției în a cărei rază administrativ-teritorială se află domiciliul adoptatorului/familiei adoptatoare, dacă este cazul, existența oricăror elemente noi cu privire la situația părintelui firesc ori a familiei extinse, care ar putea determina modificarea finalității planului individualizat de protecție.

(2) Chemarea părinților firești în fața instanței competente să încuviințeze adopția se face prin invitație adresată acestora, în camera de consiliu, fără a se indica date cu privire la dosar sau

alte date care ar permite, în orice fel, divulgarea identității sau a altor informații cu privire la persoana ori familia adoptatoare.

(3) Instanța poate invita, la aceeași dată, direcția competentă potrivit art. 31 alin. (2) și direcția competentă potrivit art. 56 alin. (1).

(4) În cazul în care părinții se prezintă personal în fața instanței și își exprimă refuzul de a mai consimți la adopție, instanța suspendă soluționarea cererii de încuviințare a adopției. Declarația părinților firești împreună cu încheierea de suspendare se comunică direcției competente potrivit art. 31 alin. (2), care va formula cerere de revizuire a hotărârii de deschidere a procedurii adopției. Dispozițiile art. 33 și 34 se aplică în mod corespunzător.

Art. 59. — (1) Instanța judecătorească va admite cererea de încuviințare a adopției numai dacă, pe baza probelor administrate, și-a format convingerea că adopția este în interesul superior al copilului.

(2) În termen de 5 zile de la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești prin care s-a încuviințat adopția, direcția în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului va înștiința, în scris, părinții firești despre aceasta, precum și autoritățile române competente să elibereze documentele de identitate sau de călătorie pentru adoptat.

CAPITOLUL IV

Procedura adopției internaționale

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Art. 60. — (1) Adopția internațională a copilului cu reședința obișnuită în România de către o persoană/familie cu reședința obișnuită în străinătate poate fi încuviințată numai pentru copiii care se află în evidența A.N.P.D.C.A. și numai în următoarele situații:

a) adoptatorul sau unul dintre soții familiei adoptatoare este rudă până la gradul al patrulea inclusiv cu copilul pentru care a fost încuviințată deschiderea procedurii adopției;

b) adoptatorul sau unul dintre soții familiei adoptatoare este și cetățean român;

c) adoptatorul este soț al părintelui firesc al copilului a cărui adopție se solicită.

(2) Adopția prevăzută la alin. (1) lit. b) este permisă pentru copiii pentru care s-a admis cererea de deschidere a procedurii adopției și nu a putut fi identificat un adoptator sau o familie adoptatoare cu reședința obișnuită în România sau una dintre persoanele prevăzute la alin. (1) lit. a), într-un termen de un an de la data rămânerei definitive a hotărârii judecătorești prin care s-a admis cererea de deschidere a procedurii adopției.

Art. 61. — Cererea de încuviințare a adopției se transmite instanței judecătorești de către A.N.P.D.C.A. după finalizarea demersurilor administrative prelabile prevăzute în prezentul capitol.

Art. 62. — (1) Adopția internațională are efectele prevăzute de lege și presupune deplasarea copilului pe teritoriul statului primitor, în urma încuviințării adopției de către instanța judecătorească română.

(2) Efectele adopției internaționale, precum și efectele în cazul anulării adopției internaționale asupra cetățeniei

adoptatului sunt prevăzute de Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 63. — (1) În cazul adopțiilor internaționale în care adoptatul are reședința obișnuită în străinătate, iar adoptatorul sau familia adoptatoare are reședința obișnuită în România, cererile de adopție ale solicitanților se transmit autorităților străine competente, numai prin intermediul A.N.P.D.C.A.

(2) Evaluarea adoptatorului sau a familiei adoptatoare în situația prevăzută la alin. (1) se realizează potrivit prevederilor secțiunii 1 a cap. III.

SECȚIUNEA a 2-a

Procedura administrativă prelabilă sesizării instanței judecătorești

Art. 64. — (1) Cererile persoanelor sau familiilor care au reședința obișnuită pe teritoriul altui stat, parte a Convenției de la Haga, și care doresc să adopte un copil din România sunt transmise A.N.P.D.C.A. prin intermediul autorității centrale competente din statul respectiv sau al organizațiilor sale acreditate.

(2) În cazul statelor care nu sunt părți la Convenția de la Haga, cererile prevăzute la alin. (1) se transmit A.N.P.D.C.A. prin intermediul autorității desemnate cu atribuții în domeniul adopției internaționale sau prin intermediul organizațiilor acreditate în acest sens în statul de primire.

(3) Organizațiile acreditate prevăzute la alin. (1) și (2) trebuie să fie autorizate și de A.N.P.D.C.A., în conformitate cu metodologia aprobată prin hotărâre a Guvernului*).

Art. 65. — Cererea adoptatorului sau familiei adoptatoare este luată în evidență de A.N.P.D.C.A. numai dacă autoritatea centrală competentă din statul primitor sau organizațiile sale acreditate și autorizate în condițiile legii atestă că:

a) adoptatorul sau familia adoptatoare îndeplinește condițiile de eligibilitate pentru adopție și este apt să adopte în conformitate cu legislația aplicabilă în statul primitor;

b) adoptatorul sau familia adoptatoare a beneficiat de consilierea necesară în vederea adopției în statul primitor;

c) este asigurată urmărirea evoluției copilului după adopție pe o perioadă de cel puțin 2 ani;

d) sunt asigurate serviciile postadopție pentru copil și familie în statul primitor;

e) adoptatul va beneficia în țara străină de aceeași situație legală ca și aceea a unui copil biologic al adoptatorului.

Art. 66. — (1) Cererile transmise A.N.P.D.C.A. trebuie însoțite de documentele care atestă îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 65, precum și de documentele prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentei legi**).

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) vor fi transmise în original sau, după caz, în copie legalizată și însoțite de traducerea autorizată în limba română. Documentele întocmite sau legalizate de o autoritate sau de un agent public aparținând statului primitor pot fi transmise și prezentate în fața instanțelor române fără a fi necesară îndeplinirea formalităților de supralegalizare/apostilare.

Art. 67. — (1) Potrivirea inițială și practică a copilului cu adoptatorul sau familia adoptatoare cu reședința obișnuită în străinătate se realizează de compartimentul de adopții și postadopții din structura direcției de la domiciliul copilului.

*) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 1.441/2004 cu privire la autorizarea organizațiilor private străine de a desfășura activități în domeniul adopției internaționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 873 din 24 septembrie 2004, cu modificările ulterioare.

**) A se vedea nota de subsol de la art. 41.

Metodologia de potrivire, precum și criteriile pe baza cărora se realizează aceasta se aprobă prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi*).

(2) Persoana sau familia selectată ca urmare a realizării potrivirii inițiale are obligația să se deplaseze în România și să locuiască efectiv pe teritoriul țării pentru o perioadă de cel puțin 30 de zile consecutive, în scopul realizării potrivirii practice cu copilul.

(3) La expirarea termenului prevăzut la alin. (2), direcția în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului va întocmi un raport cu privire la evoluția relațiilor dintre copil și persoana sau familia adoptatoare.

Art. 68. — A.N.P.D.C.A. va notifica autorităților centrale competente sau organizațiilor acreditate din statul primitor selectarea adoptatorului sau familiei adoptatoare.

Art. 69. — Odată cu notificarea prevăzută la art. 68, A.N.P.D.C.A. va solicita autorității centrale competente sau organizației acreditate din statul primitor să-i comunice următoarele:

a) acordul adoptatorului sau al familiei adoptatoare cu privire la selecția prevăzută la art. 67;

b) acordul cu privire la continuarea procedurii de adopție;

c) actul din care rezultă că există garanțiile că adoptatul are posibilitatea să intre și să locuiască permanent în statul primitor.

Art. 70. — Prevederile art. 68 și 69 lit. a) nu se aplică în situațiile prevăzute la art. 60 alin. (1) lit. a) și c).

Art. 71. — Ulterior înregistrării acordurilor prevăzute la art. 69 lit. a) și b) A.N.P.D.C.A. emite acordul vizând continuarea procedurii de adopție internațională și îl transmite de îndată autorității centrale din statul primitor.

SECȚIUNEA a 3-a

Încuviințarea adopției internaționale de către instanță

Art. 72. — (1) Cererea de încuviințare a adopției, însoțită de documentele prevăzute la art. 64—66 și art. 67 alin. (3), se înaintează de către A.N.P.D.C.A. instanței judecătorești.

(2) Judecarea cererilor de încuviințare a adopției internaționale se face cu citarea direcției în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului, al persoanei sau al familiei adoptatoare, precum și a A.N.P.D.C.A.

(3) Prevederile cap. VI se aplică în mod corespunzător.

Art. 73. — Pe baza hotărârii judecătorești definitive de încuviințare a adopției A.N.P.D.C.A. eliberează, la cererea adoptatorului/familiei adoptatoare, în termen de 5 zile lucrătoare, un certificat care atestă că adopția este conformă cu normele Convenției de la Haga.

Art. 74. — Deplasarea adoptatului din România în statul în care adoptatorul sau familia adoptatoare are reședința obișnuită este posibilă numai atunci când hotărârea de încuviințare a adopției este definitivă. Adoptatul se deplasează numai însoțit de adoptator sau de cel puțin unul dintre soții din familia adoptatoare, în condiții de siguranță corespunzătoare nevoilor adoptatului.

CAPITOLUL V

Regimul juridic general al informațiilor privind adopția

Art. 75. — Persoanele adoptate au dreptul de a-și cunoaște originile și propriul trecut și beneficiază de sprijin în realizarea demersurilor vizând contactarea părinților firești sau a rudelor biologice.

Art. 76. — (1) Persoanele adoptate au dreptul să solicite și să obțină informații referitoare la locul nașterii, traseul instituțional și istoricul personal care nu dezvăluie identitatea părinților firești/rudelor biologice. Informațiile care atestă adopția pot fi furnizate numai persoanelor care au dobândit capacitate deplină de exercițiu.

(2) Furnizarea informațiilor prevăzute la alin. (1) se realizează de către A.N.P.D.C.A.

Art. 77. — (1) După dobândirea capacității depline de exercițiu, adoptatul poate solicita tribunalului în a cărui rază teritorială se află domiciliul său ori, în cazul în care nu are domiciliul în România, Tribunalului București, să-i autorizeze accesul la informațiile aflate în posesia oricăror autorități publice cu privire la identitatea părinților săi firești/rudelor sale biologice.

(2) Anterior sesizării instanței judecătorești, adoptatul are obligația de a solicita A.N.P.D.C.A. eliberarea unui document care să ateste realizarea adopției și dacă înainte de adopție acesta a avut stabilită filiația față de cel puțin unul dintre părinții biologici, precum și de a participa la cel puțin o ședință de consiliere din care să rezulte dacă adoptatul este echilibrat din punct de vedere psihoemoțional.

Art. 78. — (1) Consilierea prevăzută la art. 77 alin. (2) poate fi realizată de către direcția în a cărei rază teritorială se află domiciliul adoptatului, de organisme private autorizate, precum și de cabinete individuale, cabinete asociate sau societăți civile profesionale de asistență socială și/sau de psihologie, care au încheiat convenții cu A.N.P.D.C.A.

(2) În cazul în care adoptatul nu are domiciliul în România, activitatea de consiliere poate fi realizată de către autoritățile/organismele străine abilitate în acest sens, conform legii statului pe al cărui teritoriu locuiește acesta.

(3) Realizarea activității de consiliere se atestă prin întocmirea unui raport de consiliere, care se comunică adoptatului.

Art. 79. — (1) Cererea adresată instanței judecătorești pentru autorizarea accesului la informațiile vizând identitatea părinților firești se depune la instanță însoțită de copia documentului de identitate a solicitantului, de documentul care atestă adopția și stabilirea filiației față de cel puțin unul dintre părinții firești, precum și de raportul care atestă realizarea activității de consiliere.

(2) În situația în care activitatea de consiliere este realizată de autoritățile/organismele străine abilitate, raportul se depune la instanța judecătorească în original sau copie legalizată, însoțit de traducerea autorizată în limba română.

(3) Judecarea cererilor privind autorizarea accesului la informațiile vizând identitatea părinților firești se face cu citarea adoptatului și a A.N.P.D.C.A.

(4) Instanța admite cererea dacă, potrivit probelor administrate, constată că solicitantul este o persoană adoptată care a avut stabilită filiația față de cel puțin unul dintre părinții biologici, a beneficiat de consiliere, iar instanța și-a format convingerea că adoptatul este echilibrat din punct de vedere psihoemoțional.

Art. 80. — (1) Părinții firești sau rudele biologice ale persoanelor adoptate pot obține informații vizând persoana adoptată referitoare la confirmarea adopției, anul încuviințării acesteia, caracterul intern sau internațional al adopției, precum și dacă persoana adoptată figurează în evidențele autorităților ca fiind în viață sau decedată.

*) A se vedea nota de subsol de la art. 41.

(2) Alte informații vizând adoptatul pot fi furnizate părinților biologici sau rudelor biologice ale acestuia, numai dacă există acordul expres al adoptatului care a dobândit capacitate deplină de exercițiu sau, în cazul în care adoptatul este minor, acordul persoanei sau familiei adoptatoare. Acordul se solicită de A.N.P.D.C.A., după caz, prin intermediul direcției sau al autorității centrale a statului de primire, respectiv al organizației străine acreditate implicate în derularea adopției.

(3) Furnizarea informațiilor prevăzute la alin. (1) și (2) se realizează de A.N.P.D.C.A.

Art. 81. — (1) Adoptatorii sunt obligați să informeze gradual copilul că este adoptat, începând de la vârste cât mai mici. În realizarea acestei obligații adoptatorii pot beneficia de sprijin acordat prin intermediul specialiștilor din cadrul compartimentului de adopții și postadopții al direcției sau prin intermediul organismelor private autorizate, al cabinetelor individuale, al cabinetelor asociate sau al societăților civile profesionale de asistență socială și/sau de psihologie care au încheiat convenții cu A.N.P.D.C.A.

(2) Identitatea părinților firești ai adoptatului poate fi dezvăluită înainte de dobândirea de acesta a capacității depline de exercițiu, numai pentru motive medicale, de A.N.P.D.C.A., la cererea oricărui dintre adoptatori, a adoptatului ori a reprezentantului unei instituții medicale, însoțită de documentele medicale justificative.

(3) Persoanele adoptate care dețin informații asupra identității părinților firești se pot adresa direct A.N.P.D.C.A. pentru realizarea demersurilor vizând contactarea părinților firești sau a rudelor biologice.

Art. 82. — Metodologia privind contactarea părinților firești sau a rudelor biologice, accesul adoptatului la informații vizând originile sale și propriul trecut, precum și accesul părinților firești sau al rudelor biologice ale persoanelor adoptate la informații vizând persoana adoptată se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Art. 83. — Informațiile relevante referitoare la adopție, la originea copilului, în special cele cu privire la identitatea părinților firești, precum și datele asupra istoricului medical al copilului și familiei sale se păstrează minimum 50 de ani de la data rămânerii definitive a hotărârii de încuviințare a adopției.

CAPITOLUL VI

Dispoziții privind procedura de judecată

Art. 84. — (1) Instanțele judecătorești române sunt competente să judece cererile prevăzute de prezenta lege dacă cel puțin una dintre părți are reședința obișnuită în România.

(2) Instanțele judecătorești române sunt exclusiv competente să judece cererile prevăzute de prezenta lege dacă copilul care urmează a fi adoptat are reședința obișnuită în România și este cetățean român sau apatrid.

(3) Cererile prevăzute de prezenta lege, precum și cele privind încetarea adopției sunt de competența tribunalului în a cărui rază teritorială se află domiciliul adoptatului. Cauzele pentru judecarea cărora nu se poate determina instanța competentă se judecă de Tribunalul București.

Art. 85. — Acțiunile și cererile ce cad sub incidența prezentei legi sunt scutite de taxă judiciară de timbru.

Art. 86. — Cererile prevăzute la art. 84 alin. (3) se soluționează de complete specializate ale instanței judecătorești, în camera de consiliu, cu participarea obligatorie a procurorului.

Art. 87. — (1) În soluționarea cauzelor care privesc aplicarea prezentei legi, dispozițiile art. 200 din Codul de procedură civilă

privind verificarea cererii și regularizarea acesteia nu sunt aplicabile.

(2) Cererea se depune în atâtea exemplare câte sunt necesare pentru comunicare și un exemplar pentru instanță. Înscrierile care însoțesc cererea se depun într-un singur exemplar.

(3) Primind cererea, președintele instanței ia măsuri pentru fixarea, de îndată, a primului termen de judecată, care nu poate depăși 15 zile de la data înregistrării cererii, precum și pentru citarea și comunicarea cererii.

(4) Întâmpinarea nu este obligatorie. Părțile au posibilitatea redactării de note privind susținerile lor și depunerii acestora la dosar până la primul termen de judecată.

(5) În cazul amânării judecării cererii, termenul acordat nu poate depăși 15 zile.

(6) Prima instanță se pronunță prin sentință, pe baza înscrierilor și, în măsura în care acest mijloc de probă nu este suficient sau împrejurările cauzei o cer, pot fi administrate și alte probe.

(7) Pronunțarea hotărârii se poate amâna cu cel mult 48 de ore, iar redactarea hotărârii se face în cel mult 7 zile de la pronunțare.

(8) Hotărârea se comunică părților în termen de 48 de ore de la redactare.

Art. 88. — (1) Hotărârile prin care se soluționează cererile prevăzute de prezenta lege sunt supuse numai apelului în termen de 10 zile, cu excepția hotărârilor judecătorești prin care se soluționează cererea de deschidere a procedurii adopției, unde termenul de apel este de 30 de zile.

(2) Apelul poate fi exercitat de oricare dintre părți, precum și de procuror.

(3) Apelul se judecă de urgență și cu precădere, cu citarea părților, în camera de consiliu. Dispozițiile art. 87 alin. (5) și (7) sunt aplicabile.

Art. 89. — Cauzele privind încetarea adopției se judecă cu citarea:

- a) adoptatorului sau, după caz, a familiei adoptatoare;
- b) adoptatului personal sau, după caz, prin reprezentant legal;
- c) direcției în a cărei rază teritorială se află domiciliul adoptatului și A.N.P.D.C.A.

Art. 90. — (1) Hotărârile prin care se soluționează cererile prevăzute de prezenta lege sunt executorii, dacă legea nu prevede altfel, de la data rămânerii definitive.

(2) Dispozițiile prezentului capitol se completează cu dispozițiile cărții a III-a „Procedura necontencioasă judiciară” din Codul de procedură civilă.

Art. 91. — A.N.P.D.C.A. acționează pentru apărarea drepturilor și interesului superior al copiilor ce fac obiectul procedurilor de adopție, scop în care poate introduce cereri și poate formula apărări în toate cauzele ce intră sub incidența prezentei legi.

Art. 92. — (1) La judecarea cererii referitoare la deschiderea procedurii adopției copilului, a cererii de încredințare în vederea adopției, a cererii de desfacere a adopției, precum și a cererii privind nulitatea adopției, ascultarea copilului care a împlinit vârsta de 10 ani este obligatorie, iar la încuviințarea adopției copilului care a împlinit vârsta de 10 ani acestuia i se va solicita consimțământul.

(2) În cazul în care ascultarea copilului nu este obligatorie, acestuia i se solicită opinia, în măsura în care este posibil.

(3) Opinia copilului exprimată la judecarea cererilor prevăzute de prezenta lege va fi luată în considerare și i se va acorda importanța cuvenită, avându-se în vedere vârsta și gradul acestuia de maturitate. În situația în care instanța hotărăște în contradictoriu cu opinia exprimată de copil, aceasta este obligată să motiveze rațiunile care au condus la înlăturarea opiniei copilului.

CAPITOLUL VII

Registrul național pentru adopții

Art. 93. — (1) În scopul organizării la nivel național a evidenței în materia adopției și al realizării etapei de potrivire, A.N.P.D.C.A. are obligația de a gestiona R.N.A.

(2) Registrul conține datele referitoare la adoptatorul sau familia adoptatoare, cu cetățenie fie română, fie străină, precum și cele referitoare la copiii pentru care a fost deschisă procedura adopției, pentru cei pentru care a fost pronunțată o hotărâre judecătorească de încredințare în vederea adopției, de încuviințare a adopției, de desfacere a adopției sau de declarare a nulității acesteia.

Art. 94. — (1) Direcția în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului sau, după caz, al adoptatorului sau familiei adoptatoare introduce în R.N.A. copia electronică a următoarelor documente:

- a) hotărârea judecătorească prin care s-a încuviințat deschiderea procedurii adopției naționale;
- b) hotărârea judecătorească de încredințare în vederea adopției;
- c) hotărârea judecătorească de încuviințare a adopției;
- d) hotărârea judecătorească de declarare a nulității sau, după caz, de desfacere a adopției;
- e) dispoziția privind eliberarea/neeliberarea atestatului și, după caz, atestatul;
- f) raportul final de evaluare a capacității de a adopta a solicitantului;
- g) raportul final de închidere a cazului prevăzut la art. 96 alin. (3);
- h) alte documente necesare organizării evidenței prevăzute la art. 93, care se stabilesc prin decizia președintelui A.N.P.D.C.A.

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) lit. a)—d) se introduc în R.N.A. în termen de 5 zile de la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, cele prevăzute la alin. (1) lit. e) și f), în termen de 5 zile de la data emiterii dispoziției, iar documentul prevăzut la alin. (1) lit. g), în termen de 5 zile de la întocmire.

(3) Odată cu introducerea în R.N.A. a documentelor prevăzute la alin. (1) lit. a) și e), direcția va introduce și informațiile cu privire la copil și persoana/familia adoptatoare necesare realizării potrivirii inițiale.

(4) Documentele și informațiile referitoare la persoana/familia adoptatoare cu reședința obișnuită în străinătate se introduc în R.N.A. de A.N.P.D.C.A.

CAPITOLUL VIII

Monitorizare și activități postadopție

Art. 95. — Monitorizarea postadopție reprezintă etapa ulterioară încuviințării adopției prin care se urmărește evoluția copilului adoptat și a relațiilor dintre acesta și părinții adoptatori în vederea integrării depline a copilului în familia adoptatoare și identificării precoce a eventualelor dificultăți ce pot să apară în această perioadă.

Art. 96. — (1) În cazul adopției interne, monitorizarea postadopție se realizează de către direcția de la domiciliul copilului, care are obligația întocmirii unor rapoarte trimestriale pe o perioadă de cel puțin 2 ani după încuviințarea adopției.

(2) În perioada de monitorizare postadopție, adoptatorii au obligația de a colabora cu direcția pentru a înlesni realizarea rapoartelor trimestriale și de a o informa cu privire la schimbarea domiciliului ori la modificările intervenite în structura familiei.

(3) La încheierea perioadei de monitorizare postadopție, direcțiile întocmesc un raport final de închidere a cazului și introduc în R.N.A. copia electronică a acestuia. În situația în care, ulterior încuviințării adopției, prenumele copilului adoptat este schimbat pe cale administrativă, raportul va avea anexată și copia actului care a stat la baza schimbării numelui.

Art. 97. — (1) În situația în care adoptatorul/familia adoptatoare își stabilește domiciliul/reședința în raza teritorială a altei direcții decât cea care a inițiat procedura de monitorizare, aceasta are obligația de a notifica direcției în a cărei rază teritorială se află noul domiciliu/noua reședință a adoptatorului/familiei adoptatoare necesitatea preluării obligației de monitorizare postadopție.

(2) În situația în care adoptatorul/familia adoptatoare, împreună cu copilul adoptat, își stabilește domiciliul/reședința în altă țară, direcția de la domiciliul acestuia/acesteia realizează continuarea monitorizării postadopție cu sprijinul A.N.P.D.C.A. În aceste cazuri, la solicitarea direcției, A.N.P.D.C.A. facilitează obținerea rapoartelor trimestriale prin contactarea serviciilor sociale competente publice sau private din statul în care adoptatorul/familia adoptatoare și-a stabilit domiciliul/reședința.

Art. 98. — (1) În cazul adopției internaționale a copilului cu reședința obișnuită în România de către o persoană/familie cu reședința obișnuită în străinătate, A.N.P.D.C.A. are obligația să urmărească evoluția acestuia și a relațiilor lui cu părintele sau cu părinții săi adoptivi cel puțin 2 ani după încuviințarea adopției, prin intermediul autorității centrale competente sau al organizației acreditate ori autorizate din statul primitor.

(2) În scopul îndeplinirii obligației prevăzute la alin. (1), A.N.P.D.C.A. trebuie să solicite realizarea monitorizării postadopție și transmiterea de rapoarte trimestriale autorității centrale competente sau organizației acreditate și autorizate din statul primitor.

(3) În cazul adopției internaționale a unui copil cu reședința obișnuită în străinătate de către o persoană/familie cu reședința obișnuită în România, obligația monitorizării postadopție revine direcției în a cărei rază teritorială locuiesc adoptatorii. Durata perioadei de monitorizare postadopție poate fi mai mare de 2 ani, dacă legea țării de proveniență a copilului o cere. Rapoartele întocmite în această perioadă se vor înainta A.N.P.D.C.A.

Art. 99. — (1) Activitățile postadopție se realizează planificat și vizează acordarea de suport și asistență de specialitate adoptatului și adoptatorilor, care să răspundă nevoilor identificate atât în timpul perioadei de monitorizare postadopție sau semnalate direct de către cei adoptați ori de către persoana/familia adoptatoare în perioada de monitorizare postadopție, cât și ulterior expirării acestei perioade.

(2) Obligația realizării activităților prevăzute la alin. (1) revine direcției de la domiciliul solicitantului. Aceste activități pot fi realizate și de către organisme private, precum și de către cabinete individuale, cabinete asociate sau societăți civile profesionale de asistență socială și/sau de psihologie, care au încheiat convenții cu A.N.P.D.C.A.

(3) Modelul-cadru al convențiilor prevăzute la alin. (2), precum și la art. 22 alin. (2) lit. b) se aprobă prin decizie a președintelui A.N.P.D.C.A.

(4) Activitățile postadoptie pot consta în:

- a) informare și consiliere pentru copii și părinți;
- b) organizarea de cursuri pentru dezvoltarea capacităților parentale;
- c) constituirea de grupuri de suport pentru copii și părinți;
- d) sprijinirea adoptatorilor în vederea informării copilului cu privire la adopția sa;
- e) consilierea adoptatului în vederea dezvoltării identității părinților firești/rudelor biologice;
- f) consilierea și pregătirea adoptatului/părinților firești/rudelor biologice în vederea contactării.

Art. 100. — (1) Pe perioada monitorizării postadoptie, participarea la activitățile prevăzute la art. 99 alin. (4) este obligatorie pentru adoptatori dacă rapoartele întocmite pe această perioadă consemnează o propunere motivată în acest sens. O astfel de propunere poate fi formulată în situațiile în care se apreciază că există riscul compromiterii relației dintre părinți și copilul/copiii adoptați ori ar putea determina, în timp, eșecul adopției.

(2) În situația în care adoptatorii, în mod nejustificat, refuză să dea curs propunerii formulate potrivit alin. (1) sau refuză să informeze copilul cu privire la adopția sa, responsabilul de caz propune prelungirea perioadei de monitorizare postadoptie peste termenul minim prevăzut la art. 96 alin. (1).

CAPITOLUL IX

Dispoziții finale, tranzitorii și sancțiuni

Art. 101. — A.N.P.D.C.A. ia toate măsurile ce se impun, conform prevederilor Convenției de la Haga, în vederea prevenirii câștigurilor necuvenite, financiare sau de altă natură, ce ar putea fi realizate cu prilejul adopției și descurajării oricăror practici contrare obiectivelor acestei convenții și prezentei legi.

Art. 102. — Sunt interzise donațiile și sponsorizările, precum și oferirea de către adoptator sau familia adoptatoare, în nume propriu ori prin persoane interpușe, în mod direct sau indirect, de orice foloase materiale necuvenite A.N.P.D.C.A., direcțiilor implicate sau persoanelor fizice din cadrul instituțiilor publice implicate în procesul de adopție.

Art. 103. — (1) Este interzisă participarea organismelor private în procedura adopției internaționale desfășurată în România. Interdicția se aplică și membrilor sau personalului acestora, cu excepția situației în care au calitatea de adoptator.

(2) Autoritățile române pot colabora în ceea ce privește adopția internațională cu organisme private care își desfășoară activitatea pe teritoriul statului primitor, numai dacă acestea sunt acreditate de statul respectiv și autorizate conform prevederilor art. 64 alin. (3).

(3) În situația în care se constată nerespectarea dispozițiilor alin. (1) și (2), A.N.P.D.C.A. este obligat să solicite instanței judecătorești dizolvarea persoanei juridice implicate.

(4) Serviciile și activitățile care pot fi derulate de către organisme private în cadrul adopției interne, precum și

metodologia de autorizare a acestora se stabilesc prin hotărâre a Guvernului*).

Art. 104. — Constituie abatere disciplinară și se sancționează, potrivit legii, nerespectarea prevederilor art. 9 tezele a II-a și a III-a, art. 20 alin. (1) teza a II-a, art. 42 alin. (2), art. 59 alin. (2), art. 96 alin. (3) teza I, precum și neîndeplinirea sau îndeplinirea defectuoasă a obligațiilor prevăzute la art. 47 alin. (1)—(3) și art. 96 alin. (1).

Art. 105. — (1) Constituie contravenții următoarele fapte:

- a) nerespectarea prevederilor art. 15 alin. (3);
- b) nerespectarea prevederilor art. 28 alin. (1);
- c) nerespectarea obligației prevăzute la art. 28 alin. (2);
- d) nerespectarea obligației prevăzute la art. 34 alin. (2);
- e) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 37;
- f) neîndeplinirea obligației prevăzute la art. 48 alin. (1);
- g) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 96 alin. (2).

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează după cum urmează:

a) cu avertisment sau amendă de la 1.000 lei la 2.500 lei, cele prevăzute la lit. a), b) și g);

b) cu avertisment sau amendă de la 2.000 lei la 3.500 lei, cele prevăzute la lit. c)—f).

(3) Contravenientul poate achita, în termen de 48 de ore, jumătate din minimul amenzii prevăzute la alin. (2).

(4) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către persoane anume desemnate din cadrul A.N.P.D.C.A.

(5) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile și dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 106. — (1) Angajatorul are obligația de a aproba concediul prevăzut la art. 50.

(2) Este interzis angajatorului să dispună încetarea raporturilor de muncă sau de serviciu pe perioada concediului prevăzut la art. 50, cu excepția concedierii pentru motive ce intervin ca urmare a reorganizării judiciare, a falimentului angajatorului sau a desființării acestuia, în condițiile legii.

(3) Nerespectarea de către angajator a prevederilor alin. (1) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 2.500 lei.

(4) Constatarea contravenției prevăzute la alin. (3) și aplicarea amenzii corespunzătoare se fac de către persoanele împuternicite în acest sens din cadrul Inspecției Muncii.

Art. 107. — (1) Fapta părintelui sau a reprezentantului legal al unui copil de a pretinde sau de a primi, pentru sine sau pentru altul, bani ori alte foloase materiale în scopul adopției copilului se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea drepturilor părintești.

(2) Fapta persoanei care, fără drept, intermediază adoptarea unui copil, în scopul obținerii de foloase materiale, se pedepsește cu închisoare de la un an la 5 ani.

Art. 108. — Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Codului civil.

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederile art. II—V, VIII și XIV din Legea nr. 57/2016 pentru modificarea și completarea Legii

* A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 233/2012 privind serviciile și activitățile ce pot fi desfășurate de către organismele private române în cadrul procedurii adopției interne, precum și metodologia de autorizare a acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 218 din 2 aprilie 2012, cu modificările și completările ulterioare.

nr. 273/2004 privind procedura adopției, precum și a altor acte normative, care nu sunt încorporate în forma republicabilă și care se aplică în continuare ca dispoziții proprii ale acesteia:

Art. II. — (1) Efectele hotărârilor judecătorești privind deschiderea procedurii adopției, pronunțate anterior intrării în vigoare a prezentei legi, se prelungesc până la împlinirea de către copil a vârstei de 14 ani. Efectele acestor hotărâri se prelungesc și după împlinirea de către copil a vârstei de 14 ani, până la încuviințarea adopției, dacă există solicitări de adopție a acestuia din partea unor familii sau persoane atestate.

(2) În situația fraților care nu pot fi separați, efectele hotărârilor judecătorești privind deschiderea procedurii adopției pronunțate pentru aceștia, anterior intrării în vigoare a prezentei legi, se prelungesc până la împlinirea vârstei de 14 ani de către cel puțin unul dintre ei. Efectele acestor hotărâri se prelungesc și după împlinirea vârstei de 14 ani de către cel puțin unul dintre frați, până la încuviințarea adopției, dacă există solicitări de adopție a respectivilor frați împreună, din partea unor familii sau persoane atestate.

Art. III. — Atestatele valabile la momentul intrării în vigoare a prezentei legi își prelungesc valabilitatea până la împlinirea termenului de 2 ani de la data eliberării acestora.

Art. IV. — Cererile prevăzute de Legea nr. 273/2004 privind procedura adopției, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aflate pe rolul instanțelor judecătorești la data intrării în vigoare a prezentei legi, se soluționează potrivit dispozițiilor legale în vigoare la data introducerii cererii.

Art. V. — (1) În cuprinsul Legii nr. 273/2004 privind procedura adopției, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și în cuprinsul actelor normative în vigoare din domeniul

adopției, sintagma „deschiderea procedurii adopției interne” se înlocuiește cu sintagma „deschiderea procedurii adopției”, denumirea „Oficiul Român pentru Adopții” sau, după caz, „Oficiul” se înlocuiește cu denumirea „Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție” sau, după caz, cu „A.N.P.D.C.A.”, sintagma „potrivire teoretică” se înlocuiește cu sintagma „potrivire inițială” și termenul „ordin” se înlocuiește cu termenul „decizie”.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cuprinsul dispozițiilor art. 20 alin. (2) și (3)* și art. 21 alin. (1)** din Legea nr. 273/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, termenul „Oficiul” se înlocuiește cu termenul „comisia”.

Art. VIII. — Metodologia privind contactarea părinților firești sau a rudelor biologice, accesul adoptatului la informații vizând originile sale și propriul trecut, precum și accesul părinților firești sau al rudelor biologice ale persoanelor adoptate la informații vizând persoana adoptată se elaborează de Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. XIV. — (1) Dispozițiile referitoare la acordarea concediului de acomodare și a indemnizației lunare se aplică și persoanelor care au copii încredințați în vederea adopției la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) indemnizația, precum și concediul de acomodare se acordă proporțional în funcție de numărul zilelor calendaristice rămase, fără a depăși însă durata maximă prevăzută de lege pentru acordarea concediului de acomodare.

*) Art. 20 alin. (2) și (3) a devenit în forma republicabilă art. 22 alin. (2) și (3).

**) Art. 21 alin. (1) a devenit în forma republicabilă art. 23 alin. (1).

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 939981